

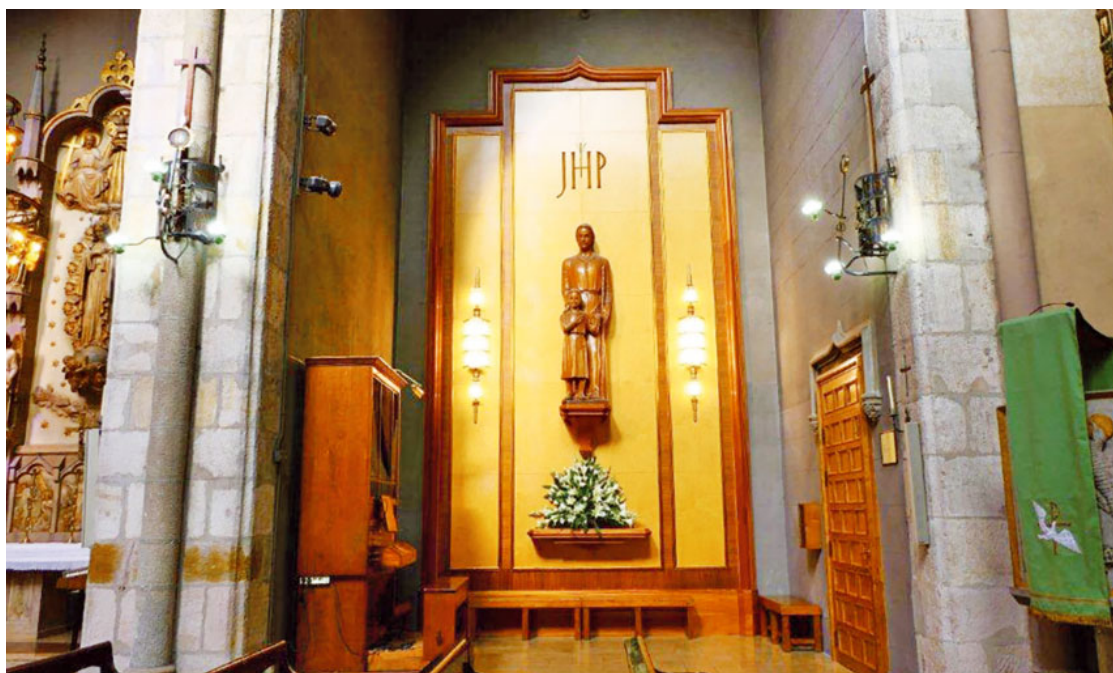
full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Cor de pare

Sant Josep. Catedral de Terrassa

Avui celebrem la festa de la Sagrada Família i en ella contemplem el misteri de la família que formaven Jesús, Maria i Josep i renovem el compromís de formar famílies cristianes autèntiques; també encomanem a la Mare de Déu i a sant Josep totes les famílies, perquè no es desanimin davant les proves i dificultats, es lliurin al servei de la vida i l'educació, cultivin amb constància les virtuts domèstiques, i a totes les llars hi regni l'amor.

El dimarts 8 de desembre, amb motiu del 150 aniversari de la declaració de sant Josep com a Patró de l'Església Universal, el papa Francesc ens obsequià amb la Carta Apostòlica *Patris corde* (*Amb cor de pare*), amb la finalitat que creixi l'amor a aquest gran sant, i imitem les seves virtuts. El Sant Pare ofereix en aquest document algunes reflexions personals sobre la figura de sant Josep, tan propera a nosaltres, tan humil i tan extraordinària al mateix temps, valent i sempre dis-

posat a fer la voluntat de Déu, i ha declarat l'any 2021 «Any de sant Josep».

Sant Josep exercí una missió única en la història de la salvació. El Papa el presenta com a pare estimat, pare en la tendresa, pare en l'obediència, pare en l'acolliment, pare de la valentia creativa, pare treballador i pare a l'ombra. És un sant que sempre ha estat molt estimat pel poble cristià. Ens ensenya a tenir sempre fe en Déu, perquè ell actua també a través de les nostres pors, de les nostres fragilitats, de la nostra feblesa; també ens ensenya que enmig de les tempestes de la vida, hem de confiar a Déu el timó de la nostra barca.

Déu va manifestar a Josep el seu pla de salvació, li revelà els designis a través de somnis, que en la Bíblia eren considerats com un dels mitjans pels quals Déu manifestava la seva voluntat. Malgrat que Josep s'angoixa profundament pel fet que Maria està esperant un fill d'una ma-

nera incomprendible, amb l'obediència troba la serenitat i resol la situació. En la vida oculta de Natzaret, acull el misteri i assumeix la seva responsabilitat amb totes les conseqüències.

Josep és el pare de la valentia creativa, del valor que sorgeix quan trobem dificultats. Davant els problemes que es fan presents en el camí de la vida, podem bloquejar-nos, rendir-nos, mirar cap a una altra banda o podem plantar cara a la situació i superar-los amb decisió i creativitat. Sovint les dificultats esdevenen ocasió de creixement, perquè ens obliguen a desenvolupar unes potencialitats i uns recursos del que no érem conscients. Sant Josep és també un gran referent per a tots aquells que han de deixar la seva terra a causa de la pobresa, de la persecució o de la guerra.

Un aspecte que sempre s'ha destacat de sant Josep és la seva relació amb el treball. Treballava honestament per assegurar el sosteniment de la família. D'ell va aprendre Jesús el valor, la dignitat i l'alegria del treball. En l'actualitat és més important que mai la vinculació de sant Josep amb el treball digne, en un moment en què l'atur arriba a nivells impressionants. Fins i tot a les nacions que frueixen d'un cert benestar, cal recuperar el significat del treball digne, del que el nostre sant és un exemple.

Per últim, el Papa explica que Josep és per a Jesús com l'ombra del Pare del cel a la terra: l'auxilia, el protegeix, no s'aparta mai del seu costat, en té cura durant tot el camí, sense posar-se mai al centre. Va saber posar a Maria i Jesús al centre de la seva vida i exercir la paternitat des de l'entrega, mai des de la possessió. El seu exemple és una inspiració per a nosaltres, una crida a realitzar amb fidelitat, senzillesa i modèstia la tasca que Déu ens ha encarregat en la vida, en la nostra petita història, que sempre és gran als seus ulls de Pare.

ENTREVISTA

Campanya de solidaritat

LALI OLIVER

Arran del context actual causat per la pandèmia, a la Fundació Pere Tarrés (FPT) han detectat que s'ha agreujat la situació de les persones en situació de vulnerabilitat a qui acompanyen: els ha crescut la demanda dels serveis que ofereixen. Només als centres socioeducatius que tenen als barris barcelonins de Poblenou i Poblesec s'ha incrementat d'un 75% la petició de places d'infants i d'adolescents. Aquests dies estan fent la campanya de recollida de joguines per al dia de Reis, la coordinadora de la qual és la Lali Oliver, responsable de captació i fundraising de la FPT.

Quines accions teniu en marxa des de l'inici del confinament?

Des del minut zero, la Fundació no ha deixat d'atendre els infants i les famílies en risc d'exclusió social dels seus centres socioeducatius. En el cas dels infants, hem incrementat el suport en els àmbits educatiu i emocional i, en el de les famílies, les ajudem en els tràmits per demanar ajudes públiques; en alguns casos més extrems els proporcionem aliments.

Què ofereu als centres socioeducatius?

Oferim berenar, suport amb els deures de l'escola, i un espai per fer activitats d'educació en el lleure. Alhora, mirem de cobrir les necessitats sorgides arran de la crisi sanitària. Per exemple, hem preparat uns kits de material escolar per donar als infants i joves que s'hagin de confinar a casa durant uns dies, quan es detecta un positiu de Covid-19 a la seva classe.

La campanya de recollida de joguines serà com cada any?

A causa de la situació sanitària, no podem recollir el material als nostres edificis i donem l'opció d'apadrinar cartes als Reis a través del nostre web: www.fundacioperetarres.org, i fer donatius econòmics perquè nosaltres puguem comprar les joguines. Cal dir que la situació actual ha fet sorgir un sentiment col·lectiu de solidaritat en la societat. Si voleu col·laborar-hi, podeu trucar al t. 934 301 606.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

Ben a prop nostre

Fa uns dies, anant cap a casa, en una cruïlla vaig treure el mòbil de la butxaca de la jaqueta. Hi portava també, així ho pensava, tres fundes de plàstic en les quals guardo targetes del transport públic, targetes sanitàries i el DNI. Després de revisar l'agenda, retorno el mòbil a la butxaca i noto que només hi ha dues fundes de plàstic. Penso que la tercera la dec haver oblidat a casa. Travesso el carrer pel pas de vianants i segueixo per l'altra vorera. Havia caminat entre trenta o quaranta metres i vaig veure que, des de la vorera que havia deixat, em feia senyals un home vestit amb el seu uniforme de treball, el qual sostenia a la mà una de les meves fundes. Decidit, creuà el carrer i em digué: «He vingut a portar una nevera a un domicili d'aquest carrer i quan anava a entrar-la pel portal de l'edifici, al girar-me, he vist que li queia quelcom a vostè. He deixat la nevera i, corrent els trenta o quaranta metres que ens separaven, pretenia collir-la del terra i retornar-la-hi. Quan he arribat a la cruïlla, vostè ja havia creuat. He tornat enrere, a tocar de la nevera, i quan l'he vist passar per aquesta vorera, he fet senyals perquè s'aturés i, ara sí, retornar-li el que és seu». Li agraeixo el gest, la bo-

na disposició, els esforços esmerçats. Torna a l'altra vorera per lliurar, finalment, la nevera i, com a comiat, alça la mà amb el dit polze enlaire.

Encara sobtat per la situació generada a partir d'un fet tan senzill com perdre uns carnets, sorprès per l'actitud de servei d'aquest obrer sudamericà, per la diligència en actuar, per la disponibilitat i per l'alegria del seu rostre, penso en l'evangeli del dia: «Els digué una paràbola: Mireu la figuera i els altres arbres: quan veieu que comencen a brotar, coneixeu que l'estiu ja és a prop. Igualment, quan veureu que succeeix tot això, sapiguen que és a prop el Regne de Déu» (Lc 21,29-31). És ben cert que darrere dels fets de cada dia s'amaga, sovint, la presència de Déu, en els fets i en les persones. Cal anar amb els ulls ben oberts, també amb el cor, per descobrir aquesta presència que hi batega ben viva. Descobrir trets del Regne, que és ben a prop nostre.

Som en el temps de Nadal, que ens apropa a Jesús i al Regne. Descubrim la seva presència en el portal dels nostres pessebres i en el dia a dia del carrer, en les persones que hi transiten i en els fets que hi esdevenen. És ben a prop nostre!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Madre y Señora de la prontitud

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Hoy celebramos la fiesta de la Sagrada Familia. El ser *sagrada* la sitúa en el ámbito de la santidad, que es un don de Dios, al mismo tiempo que una adhesión libre y responsable al plan de Dios. La Sagrada Familia «representa una respuesta coral a la voluntad del Padre». María, José y Jesús «se ayudan mutuamente a descubrir el plan de Dios. Rezaban, trabajaban, se comunicaban» (cfr. Ángelus 29-12-19).

Con frecuencia, el papa Francisco guía nuestra mirada hacia la Madre, afirma que en Ella «volvemos a creer en lo revolucionario de la ternura y del cariño, y vemos que la humildad y la ternura no son virtudes de los débiles sino de los fuertes». En *Fratelli tutti*, nos dice que la ternura «es el amor que se hace cercano y concreto. Es un mo-

vimiento que procede del corazón y llega a los ojos, a los oídos, a las manos. Los más pequeños, los más débiles, los más pobres deben enternecernos. Ellos son nuestros hermanos y tenemos que amarlos y tratarlos como tales».

María es contemplativa del misterio de Dios en el mundo, en la historia y en la vida cotidiana de cada uno y de todos. Ella siempre es «nuestra Señora de la prontitud, la que sale de su pueblo para auxiliar a los demás sin demora» (Lc 1,39). A ella le rogamos que nos ayude con su oración maternal a «que la Iglesia llegue a ser una casa para muchos, una madre para todos los pueblos, y haga posible el nacimiento de un mundo nuevo» (EG 288, FT 194).

Lectures de la missa diària i santoral

28. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Jn 1,5-2,2 / SI 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia. Santa Dòmina, vg. i mr.; sant Abel, fill d'Adam i d'Eva.

29. □ Dimarts [1Jn 2,3-11 / SI 95 / Lc 2,22-35]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr. Sant David (s. XI-X aC), rei de Judà i d'Israel, i profeta, conqueridor de Sió; sant Tròfim, bisbe.

30. □ Dimecres [1Jn 2,12-17 / SI 95 / Lc 2,35-40]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. □ Dijous [1Jn 2,18-21 / SI 95 / Jn 1,1-18]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr. Santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinà, bisbe i mr.

1. □ † Divendres [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Concordi, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almaquí, mr.

2. □ Dissabte [1Jn 2,22-28 / SI 97 / Jn 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església. Mare de Déu, auxili dels cristians; commemoració de la vinguda de la mare de Déu a Saragossa. Sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. □ † Diumenge vinent, II després de Nadal (lit. hores: 2a setm.) [Sir 24,1-4.12-16 / SI 147 / Ef 1,3-6.15-18 / Jn 1,1-18 (o bé: 1,1-5.9-14)]. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinian); sant Daniel, mr.; sant Atanasi (o Tannari), mr.; sant Josep-Maria Thomasi, prev. teatí, card.; beat Alan de Solminiac, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prev. carmelità.

Intencions del Sant Pare per al mes de gener

Que el Senyor ens doni la gràcia de viure amb plena fraternitat com a germans i germanes d'altres religions, pregant els uns pels altres i obrint-nos a tots.

LA SAGRADA FAMÍLIA: JESÚS, MARIA I JOSEP

COMENTARI

(Avui també es poden llegir les lectures: Gn 15,1-6; 21,1-3 / Sl 104 / Hb 11,8,11-12,17-19)

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,2-6.12-14)

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa.

Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

Salm responsorial (127)

R. *Feliços els fidels del Senyor que viuen seguint els seus camins.*

Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra, / dins la intimitat de casa teva; / veuràs els fills com plançons d'olivera / al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor / seran beneïts. / Que el Senyor et beneeixi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroni en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu el Pare una acció de gràcies.

Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 2,22-40) (Versió abreujada)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor.

I quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret.

El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

(Hoy también se pueden leer las lecturas: Gén 15,1-6; 21,1-3 / Sl 104 / Heb 11,8,11-12,17-19)

Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eccl 3,2-6.12-14)

El Señor honra más al padre que a los hijos y afirma el derecho de la madre sobre ellos. Quien honra a su padre expía sus pecados, y quien respeta a su madre es como quien acumula tesoros. Quien honra a su padre se alegrará de sus hijos y cuando recede, será escuchado. Quien respeta a su padre tendrá larga vida, y quien honra a su madre obedece al Señor.

Hijo, cuida de tu padre en su vejez y durante su vida no le causes tristeza. Aunque pierda el juicio, sé indulgente con él y no lo desprecies aun estando tú en pleno vigor. Porque la compasión hacia el padre no será olvidada y te servirá para reparar tus pecados.

Salmo responsorial (127)

R. *Dichosos los que temen al Señor y siguen sus caminos.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Esta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sión, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,12-21)

Hermanos: Como elegidos de Dios, santos y amados, revestíos de compasión entrañable, bondad, humildad, mansedumbre, paciencia. Sobrellevaos mutuamente y perdonaos cuando alguno tenga quejas contra otro. El Señor os ha perdonado: hacéd vosotros lo mismo. Y por encima de todo esto, el amor, que es el vínculo de la unidad perfecta. Que la paz de Cristo reine en vuestro corazón: a ella habéis sido convocados en un solo cuerpo. Sed también agradecidos. La Palabra de Cristo habite entre vosotros en toda su riqueza; enseñaos unos a otros con toda sabiduría; exhortaos mutuamente.

Cantad a Dios, dando gracias de corazón, con salmos, himnos y cánticos inspirados. Y todo lo que de palabra o de obra realicéis, sea todo en nombre de Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él.

Mujeres, sed sumisas a vuestros maridos, como conviene en el Señor. Maridos, amad a vuestras mujeres, y no seáis ásperos con ellas. Hijos, obedeced a vuestros padres en todo, que eso agrada al Señor. Padres, no exasperéis a vuestros hijos, no sea que pierdan el ánimo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 2,22-40) (Versión abreviada)

Cuando se cumplieron los días de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor.

Y, cuando cumplieron todo lo que prescribía la ley del Señor, Jesús y sus padres volvieron a Galilea, a su ciudad de Nazaret. El niño, por su parte, iba creciendo y robusteciéndose, lleno de sabiduría; y la gracia de Dios estaba con él.

«El noi creixia i era entenimentat»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

El dia de Nadal, celebràvem l'amor de Déu envers nosaltres manifestat en Jesús de Natzaret: «Déu ens ha estimat tant que ens ha donat el seu Fill únic, perquè tinguem vida eterna» (cf. Jn 3,16). La festa d'avui, podem dir que és la festa de l'amor de Déu viscut en família, perquè l'amor de Déu no es manifesta de manera aïllada, solitària, sinó en comunitat.

A la primera lectura, Abraham rep la promesa del naixement del seu fill, com a penyora d'una rica descendència futura: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles... doncs així serà la teva descendència. Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa» (Gn 15). D'aquesta descendència van néixer Maria i Josep, i també Jesús. Ells són la veritable descendència d'Abraham, el nostre pare en la fe.

A l'Evangeli, la família de Jesús, Maria i Josep s'acosten al temple de Jerusalem per tal de complir els deures religiosos de presentar la seva ofrena en acció de gràcies pel naixement de l'infant. I és al temple on dos ancians, Simeó i Anna, saben descobrir en aquell infant la presència de Déu, i l'acompliment de les promeses de salvació fetes antigament als profetes. Aquests dos ancians viuen amb actitud d'espera i de confiança. Tots dos, plens de fe, com Abraham i Sara, veuen que les promeses s'acompleixen en el nadó que Josep i Maria porten als braços. Ell és el Messies del Senyor, el Salvador, que ha de ser Llum que es revelarà a totes les nacions.

Les promeses fetes a Abraham s'acompleixen en Jesús. D'aquesta manera, tots els pobles entren a formar part de l'únic poble de Déu, de l'única família de Déu. Jesús és Llum i Glòria per als creients de qualsevol nació. Abraham i Sara, Simeó i Anna, Josep i Maria ens són exemples de fe i d'obediència al Senyor.

Jesús neix i creix en el si d'una família, la de Josep i Maria. Però també en el si d'una família més àmplia, la del poble d'Israel, que comença en Abraham i Sara. Per això, la família, qualsevol família, és l'ambient on Déu primàriament es manifesta, i l'amor o el desamor de les famílies expressa la presència o l'absència de Déu en les persones de qualsevol edat.

Som a l'església, estem en família. Som fills d'un mateix Pare, som germans els uns dels altres. L'església és una gran família i les famílies són petites esglésies on es fa present l'amor de Déu i on es viu la fe, la d'Abraham i Sara, la de Simeó i Anna, la de Josep i Maria. La família és fonamental per a la salut mental i per al creixement personal. Demanem a Déu que les nostres famílies siguin llars on aprenem a viure cristianament, segons l'exemple de la família de Jesús.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 27, a les 12 h. Celebra la Missa a la Catedral amb motiu de la festa de la Sagrada Família.

Divendres 1 de gener de 2021, a les 12 h. Celebra la Missa a la Catedral en la solemnitat de Santa Maria, Mare de Déu.

Dimecres 6, a les 12 h. Celebra la Missa a la Catedral en la solemnitat de l'Epifania.

da pel Nunci de Sa Santedat, Mons. Renzo Fratini, essent Papa S. S. Benet XVI i Bisbe de Terrassa Mons. Josep Àngel Saiz Meneses.

Inauguració de la Casa Guadalupe a Terrassa. El dissabte 12 de desembre, festa de la Mare de Déu de Guadalupe, Mons. Salvador Cristau va presidir la Missa a les 12 h a la Catedral amb motiu de la inauguració de Casa Guadalupe a la ciutat de Terrassa. Casa Guadalupe és una institució catòlica que forma part de la Delegació de Pastoral Familiar i

que acompanya les mares solteres que volen tenir el seu fill, a través de l'ajut social, psicològic, espiritual i eclesial.

Confirmacions a Sant Cristòfor de Terrassa. El dissabte 12 de desembre, al vespre, Mons. Salvador Cristau va presidir la Missa a la parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa i confirmà 14 persones.

Confirmacions a Granollers. El diumenge 13 de desembre, Mons. Saiz

Meneses va confirmar 21 persones entre joves i adults a la parròquia de Sant Esteve de Granollers.

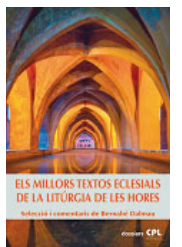
Agenda

Pregària per la Pau. Organitzada per Justícia i Pau de Terrassa, el dia 1 de gener a les 20 h, a la parròquia de Sant Pere de Terrassa.

Llibres

Els millors textos eclesials de la litúrgia de les hores.

En aquest llibre de 144 pàgines, editat pel Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona en la col·lecció «Dossiers», n. 154, el P. Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat, presenta una selecció de lectures d'autors eclesials de la Litúrgia de les Hores. «Seleccionar els textos que poden semblar millors és una tasca discutible. Però la selecció feta pot ajudar a una iniciació elemental als textos de la Litúrgia de les Hores, que en darrer terme ens permetrà entrar en l'esperit de la litúrgia.»

Notícies

Carta apostòlica sobre sant Josep. El dia 8 de desembre, Sa Santedat el Papa Francesc va fer pública la Carta apostòlica *Patris corde (Amb cor de pare)* sobre sant Josep i va proclamar l'Any de sant Josep, des del 8 de desembre de 2020 al 8 de desembre de 2021.

X Aniversari de la Cúria. El divendres 11 de desembre es varen complir deu anys de la benedicció i inauguració de la Cúria diocesana. Va ser benei-

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES

Obispo de Terrassa

Corazón de padre

Hoy celebramos la fiesta de la Sagrada Familia, en la que contemplamos el misterio de la familia que formaban Jesús, María y José y renovamos el compromiso de formar familias cristianas auténticas; también encomendamos a la Virgen y a san José a todas las familias, para que no se desalienten ante las pruebas y dificultades, se entreguen al servicio de la vida y la educación, cultiven con constancia las virtudes domésticas, y en todos los hogares reine el amor.

El martes 8 de diciembre, con motivo del 150 aniversario de la declaración de san José como Patrono de la Iglesia Universal, el papa Francisco nos obsequió con la Carta Apostólica *Patris corde*, con la finalidad de que crezca el amor a este gran santo, e imitemos sus virtudes. El Santo Padre ofrece en este documento algunas reflexiones personales sobre la figura de san José, tan cercana a nosotros, tan humil-

de y tan extraordinaria a la vez, valiente y siempre dispuesto a hacer la voluntad de Dios, y ha declarado el año 2021 «Año de san José».

San José desempeñó una misión única en la historia de la salvación. El Papa lo presenta como padre amado, padre en la ternura, padre en la obediencia, padre en la acogida, padre de la valentía creativa, padre trabajador y padre en la sombra. Es un santo que siempre ha sido muy amado por el pueblo cristiano. Nos enseña a tener siempre fe en Dios, porque él actúa también a través de nuestros miedos, de nuestras fragilidades, de nuestra debilidad; nos enseña también que, en medio de las tormentas de la vida, debemos confiar a Dios el timón de nuestra barca.

Dios manifestó a José su plan de salvación, le reveló sus designios a través de sueños, que en la Biblia eran considerados uno de los medios por los que Dios manifestaba su

voluntad. A pesar de que José se angustia profundamente por el hecho de que María ha quedado encinta de un modo incomprensible, con la obediencia encuentra la serenidad y resuelve la situación. En la vida oculta de Nazaret, acoge el misterio, y asume su responsabilidad con todas las consecuencias.

José es el padre de la valentía creativa, del valor que surge cuando encontramos dificultades. Ante los problemas que se hacen presentes en el camino de la vida, podemos bloquearnos, rendirnos, mirar hacia otro lado, o podemos afrontar la situación y superarlos con decisión y creatividad. A menudo las dificultades son ocasión de crecimiento, porque nos obligan a desarrollar unas potencialidades y recursos de los que no éramos conscientes. San José es también un gran referente para todos aquellos que tienen que dejar su tierra a causa de la pobreza, de la persecución o de la guerra.

Un aspecto que siempre se ha destacado de san José es su rela-

ción con el trabajo. Trabajaba honestamente para asegurar el sustento de la familia. De él aprendió Jesús el valor, la dignidad y la alegría del trabajo. En la actualidad es más importante que nunca la vinculación de san José con el trabajo digno, en un momento en que el desempleo alcanza niveles impresionantes. Incluso en las naciones que gozan de un cierto bienestar, es necesario recuperar el significado del trabajo digno, del que nuestro santo es un ejemplo.

Por último, el Papa explica que José es para Jesús como la sombra del Padre celestial en la tierra: lo auxilia, lo protege, no se aparta jamás de su lado, lo cuida durante todo el camino, sin ponerse nunca en el centro. Supo poner a María y a Jesús en el centro de su vida y ejercer la paternidad, desde la entrega, nunca desde la posesión. Su ejemplo es una inspiración para nosotros, una llamada a realizar con fidelidad, sencillez y modestia la tarea que Dios nos ha encargado en la vida, en nuestra pequeña historia, que siempre es grande a sus ojos de Padre.